

De Vries

weet dat de ABU er veel aan gelegen is de reputatie van de flexbranche hoog te houden. Voor de verontrusting, voorzover die uit de krantenartikelen naar voren komt, bestaat op dit moment geen aanleiding.

De heer De Wit heeft vervolgens gevraagd of de uitzend-CAO al algemeen verbindend verklaard is. Dat is niet het geval, omdat er een samenloop is met andere CAO's. Die problematiek is thans voorgelegd aan de Stichting van de arbeid, zoals gebruikelijk is.

□

De heer **De Wit** (SP): Mevrouw de voorzitter! De minister probeert door middel van de cijfers de problemen die er zijn wat eenvoudiger voor te stellen dan zij in werkelijkheid zijn voor de betrokkenen. Ik beperk mij even tot de uitzendbranche zelf en wel tot de werkgeversorganisatie. Zij spreekt van 4000 uitzendkrachten die de gevolgen van de wet zullen ondervinden. Dat is toch een aanzienlijk aantal mensen.

Wij zien dat terug in de rapportage van de minister aan de Kamer over de werking van de flexwet. Juist de werkgevers zeggen geen problemen te verwachten met die wet. In dit bijzondere geval zoeken zij zelf een oplossing om de gerezen problemen die de werking van de CAO raken te omzeilen. Ik vind dat geen positief punt. Sterker nog, ik zie heel duidelijk dat de uitzendkrachten daar de dupe van worden. De mensen van wie het contract niet verlengd wordt, hebben in dit land een groot probleem.

De minister heeft gezegd dat het op dit moment een zaak is van de sociale partners: de werkgevers en werknemers moeten onderhandelen over de totstandkoming van de CAO en moeten eventuele problemen dan maar zelf oplossen. Mij is bekend dat in ieder geval de werkgevers in de metaalsector een probleem maken en dat ook de uitzendbranche een probleem maakt over de vraag of in de metaalsector uitzendkrachten mogen worden ingeschakeld. Eigenlijk is het voor mij niet van belang wat daarvan klopt, omdat de vraag aan de orde is of de minister de CAO desnoods gedeeltelijk algemeen verbindend verklaart, met name op de belangrijke punten die de werknemers de zekerheid bieden dat zij ook na 1 juli de tot nu opgebouwde rechten kunnen

handhaven. Dat is dus mijn eerste vraag aan de minister: is hij, gelet op de gerezen problemen tussen werkgevers en werknemers, van plan om de CAO gedeeltelijk algemeen verbindend te verklaren op de punten die van belang zijn voor de rechtspositie na 1 juli van de uitzendkrachten?

In de tweede plaats vraag ik de minister of hij van mening is dat de uitzendkrachten de dupe worden van de wettelijk vastgelegde verruiming van de mogelijkheid om uitzendbureaus te beginnen – daar is namelijk geen vergunning meer voor nodig; we zien op dit moment dan ook een grote wildgroei aan uitzendbureaus en detachingsbureaus – omdat de uitzendkrachten worden gebruikt om de CAO te omzeilen en om werkgevers in staat te stellen om mensen buiten de CAO te houden.

Gelet op het feit dat er tot nu toe al twee grote problemen zijn gerezen rondom de wet, vraag ik de minister of er geen sprake is van een schijnoplossing – laat ik zeggen: een schone schijn – voor de werknemers, omdat die problemen de betrokkenen ook in de toekomst zwaar in de problemen zullen brengen.

□

Minister **De Vries**: Mevrouw de voorzitter! Ik heb er al op gewezen dat de ABU uitgaat van 2000 tot 4000 mensen die bij die overgang wellicht problemen zouden kunnen hebben. Daar tegenover hebben velen voordelen die tot nu toe niet vermoed waren. Bovendien heeft men die problemen over het algemeen ook gehad toen die wet er niet was. Ik vind de door de heer De Wit gegeven voorstelling van zaken dus veel te pessimistisch als zij al niet te negatief is.

De heer De Wit heeft gezegd dat ook de werkgevers in de metaalsector en werknemers allerlei problemen verwachten. Als ik mij dagelijks bezig moet houden met stellingen die men betreft, zou ik eerlijk gezegd geen oog meer dichtdoen. Op een gegeven moment zitten werkgevers en werknemers bovendien weer bij elkaar aan tafel om problemen op te lossen. Als we zien waar dat in de huidige CAO toe geleid heeft – een aparte bijlage om de in januari dreigende problemen op te lossen; naar mijn smaak werkt dat goed – ga ik ervan uit dat men, zij het met publieke stellingnames en

uitroepen, in de gelegenheid zal zijn om die problematiek straks op te lossen. Het spreekt vanzelf dat zowel werkgevers als werknemers daar een groot belang bij hebben.

Is een gedeeltelijke algemeenverbindendverklaring van de CAO mogelijk? Dat zal ik bezien nadat de Stichting van de arbeid daarover een advies heeft uitgebracht. Dat advies heb ik juist gevraagd om meer inzicht te krijgen, want er moet zorgvuldig worden gehandeld.

Is er sprake van wildgroei na de verruiming van de mogelijkheden om uitzendbureaus te beginnen? Die verruiming is er gekomen om die markt meer mogelijkheden te geven. Ik denk dat het nog veel te vroeg is om dat soort conclusies te trekken.

Tot slot had de heer De Wit het over schone schijn. Ik geloof niet dat daar sprake van is. Ook gelet op het onderzoek naar de eerste drie maanden van de wet – dat was de spannendste periode, want toen wisten we helemaal niet zeker hoe het in de praktijk zou gaan – is er een heel goede kans dat die wet inderdaad de verrijking brengt die we daarvan voor onze arbeidsverhoudingen verwacht hadden. We zullen dat natuurlijk allemaal blijven volgen, maar het heeft niet zoveel zin om op basis van uitlatingen van de een of ander te zeggen dat er weer een groot probleem is. De problemen die we tot nu toe gehad hebben, zijn heel behoorlijk opgelost en daar verdienen de sociale partners bepaald een compliment voor.

Vragen van het lid Buijs aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, over **het faillissement van Madido**.

□

De heer **Buijs** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Er zijn in dit land enkele tienduizenden doven en doofblinden. Deze categorie patiënten heeft vaak, zeker bij officiële gebeurtenissen, een doventolk of een tolk gebarentaal nodig. Ik denk dan aan een bezoek aan de huisarts, sollicitaties etc. Nu is er in dit land de stichting Madido, Maatschappelijke dienstverlening doven. Die exploiteert tot 1 juli een service tolkdiensten ten gerieve van de tienduizenden doven en doofblinden.

Buijs

Wat is het geval? Per 1 juli a.s. zal deze poot tolkendiensten van de stichting Madido failliet zijn. Dat betekent dat er vanaf 1 juli geen voorziening meer zal zijn voor de tienduizenden doven en doofblinden in dit land voor tolken met gebarentaal. Kortom, er is een acute noodsituatie. Dat leidt tot de volgende vragen aan de staatssecretaris.

Ik vraag de staatssecretaris of het in algemene zin niet wenselijk is dat de doventolk een basisvoorziening wordt in het belang van het algemeen welzijn van doven. Ik verzoek de staatssecretaris een meer actieve rol te spelen bij het garanderen van tolkendiensten, ook na 1 juli a.s. Zij moet niet blijven wachten op goede initiatieven vanuit de sector. Moet de dienst doventolken eigenlijk wel onderhevig zijn aan marktwerking? Wat wil en kan de staatssecretaris doen aan het grote tekort aan doventolken? Op dit moment zijn er ongeveer 100 doventolken. Eigenlijk zouden dat er vijf tot tien keer zoveel moeten zijn. Er zijn nu reeds lange wachttijden. De instroom bij de opleiding tot doventolken blijft sterk achter.

□

Staatssecretaris **Vliegthart**:

Mevrouw de voorzitter! De heer Buijs memoreert terecht dat doven voor hun maatschappelijk functioneren gebruik moeten maken van doventolken. Vanochtend heeft men in de krant kunnen lezen dat de stichting Madido failliet is gegaan.

Ik wil kort iets zeggen over de achtergrond en de geschiedenis op dit punt. In het verleden werd de doventolkvoorziening gefinancierd vanuit de AAW. De stichting Madido had een monopoliepositie op dit vlak. Staatssecretaris Linschoten heeft destijds, juli 1995, bepaald dat er meer aanbieders in aanmerking zouden moeten kunnen komen bij het leveren van deze diensten. In het dagblad Trouw van hedenochtend werd gemeld dat een aantal ontevreden doventolken in 1997 een eigen doventolkvoorziening heeft opgericht. Dat is dus een concurrent van Madido. Wij moeten vaststellen dat in 1998 de stichting Madido nog 50% van de tolkenuren heeft verzorgd. Oorspronkelijk was dat 100%. Men heeft dan ook verzuimd de eigen organisatie aan de

veranderende omstandigheden aan te passen.

Per 1 juli 1998 is er een nieuwe regeling van kracht geworden. Dat hing samen met het opheffen van de oude AAW. De doventolkvoorziening in het kader van de leefsituatie is overgegaan naar een subsidie-regeling van de Ziekenfondsraad. De doventolkvoorziening in het kader van de werksituatie wordt via de Wet REA uitgevoerd door het LISV. Per 1 januari jl. zijn zowel de oude als de nieuwe gevallen in de subsidie-regeling van de Ziekenfondsraad ondergebracht.

De doventolkvoorziening wordt dus niet uitsluitend door de stichting Madido verzorgd, maar ook door VisiNet. Men kan ook gebruik maken van zelfstandig werkende doventolken. De regeling zit in feite zo in elkaar dat de cliënt zelf bepaalt van welke voorziening hij of zij gebruik wil maken. Men kan dus gebruik maken van een organisatie of van een zelfstandig werkende doventolk. Het subsidiegeld volgt de voorkeur van de cliënten.

Op dit moment is de stichting Madido voor de component die betrekking heeft op het doventolken failliet verklaard. Wij zullen ervoor moeten zorgen dat de doventolkvoorziening voor de mensen die ervan gebruik moeten maken rechtovereind blijft. De subsidie-regeling van de Ziekenfondsraad maakt het in feite mogelijk dat mensen die diensten continueren. Ik ben dan ook voornemens om met spoed een brief te schrijven naar de Ziekenfondsraad en de zorgkantoren die de regeling uitvoeren met het verzoek om degenen die thans gebruik maken van de dienstverlening via Madido op de hoogte te brengen van de gewijzigde situatie en de wijze waarop men ook daarna gebruik kan blijven maken van die doventolkvoorziening. Het financiële probleem van de stichting mag natuurlijk niet het probleem worden van de individuele doven die gebruik moeten maken van deze voorziening.

Voorzitter! De heer Buijs vroeg of een dergelijke voorziening eigenlijk wel onderhevig moet zijn aan marktwerking. Ik wijs erop dat in het verleden is gediscussieerd over de mogelijkheid voor dove mensen om een eigen voorkeur te hebben waardoor zij dus ook moeten kunnen kiezen op welke wijze zij van die voorziening gebruik willen maken. Dat nu is gerealiseerd. Ik ben er

voorstander van dat men zijn individuele voorkeur moet kunnen uiten, maar er moet natuurlijk wel altijd een basis blijven waarop men terug moet kunnen vallen. Daarom mijn verzoek aan de Ziekenfondsraad en de zorgkantoren om in ieder geval de individuele dove mensen zodanig te informeren dat zij weten waar zij terecht kunnen om gebruik te kunnen maken van die voorzieningen.

Ondanks het feit dat het niet onder mijn directe verantwoordelijkheid valt, maar een verantwoordelijkheid is van de Ziekenfondsraad, zal ik naar vermogen proberen te stimuleren dat er naar oplossingen gezocht wordt om dit probleem op te lossen.

□

De heer **Buijs** (CDA): Voorzitter! Ik dank de staatssecretaris voor haar antwoord. Nu is het in dit land zo dat het met spoed sturen van een brief aan de Ziekenfondsraad de acute situatie per 1 juli a.s. niet oplost. Ik zou haar daarom willen vragen of zij zich ook actief wil inzetten, via de inspectie of anderszins, om de zaak per 1 juli te garanderen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De heer **Buijs** (CDA): Voorzitter! In de tweede plaats ben ik het eens met de staatssecretaris dat er een keuzevrijheid moet zijn voor doven en doofblinden. In aanvulling op Madido biedt VisiNet wel een keuze, maar er moet wel een voldoende keuze zijn. Er blijkt dat er in dit land maar zo'n 100 tolken zijn, terwijl er eigenlijk veel meer nodig zijn. Is de staatssecretaris bereid te bezien hoe zij de opleiding tot doventolk kan stimuleren?

De staatssecretaris heeft heel goed weergegeven hoe de ontwikkeling is geweest. Toch wil ik ervoor pleiten om de doventolk te rubriceren als een basisvoorziening. Een basisvoorziening geeft namelijk recht op een verstrekking; in dit kader is het onduidelijk of men per 1 juli op dit recht een beroep kan doen.

□

Staatssecretaris **Vliegthart**: Voorzitter! De heer Buijs vroeg ten eerste of ik meer wil doen dan alleen maar de Ziekenfondsraad aanspreken. Ik wil erop wijzen dat de

Vliegenthart

Ziekenfondsraad primair verantwoordelijk is voor de uitvoering van de subsidieregeling. Ik zal de Ziekenfondsraad dus op zijn verantwoordelijkheid aanspreken en ervoor zorgen dat de partij die binnen het kader van de bestaande regelingen de verantwoordelijkheid heeft, die verantwoordelijkheid ook neemt.

Ten tweede vraagt de heer Buijs of de subsidieregeling die nu door de Ziekenfondsraad wordt uitgevoerd, een soort algemene verstrekking kan worden, bijvoorbeeld in het kader van de AWBZ. Ik wijs erop dat de regeling van de Ziekenfondsraad één bepaalde regeling is, namelijk de doventolkvoorziening in de leef-situatie. In de werksituatie en in de opleidingsfeer vindt een dergelijke regeling plaats op basis van de Wet REA. Ook dit is een subsidietitel voor de inkoop van doventolkuren, overigens met dezelfde bedragen en mogelijkheden. Deze keuze is met het oog op de verantwoordelijkheidsverdeling voor de zorgcomponent enerzijds en het maatschappelijk functioneren anderzijds nog niet zo lang geleden gemaakt: pas sinds 1 januari jl. is het nieuwe systeem volledig gaan werken. Ik vind het nu nog te vroeg om te concluderen dat het allemaal anders zal moeten worden gedaan.

Ten slotte vroeg de heer Buijs of er iets aan de capaciteit kan worden gedaan. Op dit moment kan men 18 uur inhuren. Als je ervan afhankelijk bent, is dit op zich natuurlijk een beperkt aantal uren, maar de financiële mogelijkheden staan het op dit moment niet toe om dit aantal uit te breiden tot een basisvoorziening.

De heer **Passtoors** (VVD): Voorzitter! Uit het antwoord van de staatssecretaris werd niet duidelijk wanneer zij van de problemen op de hoogte was. Heeft zij over de problemen overleg gevoerd met de Ziekenfondsraad? Als de staatssecretaris van de problematiek op de hoogte was, dan moest haar duidelijk zijn dat de continuïteit van de doventolkvoorziening in gevaar was. Heeft zij toen gereageerd?

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Het ministerie is op 1 april op de hoogte gebracht van de

financiële problemen bij de stichting. Het ministerie heeft een subsidierelatie met twee afzonderlijke onderdelen van de stichting, namelijk met het maatschappelijk werk en met de volwasseneneducatie. Zoals ik al zei, valt de doventolkvoorziening niet onder de verantwoordelijkheden van het departement, maar van de Ziekenfondsraad. Natuurlijk zijn wij erop gespitst dat de continuïteit van de maatschappelijke dienstverlening, dus van het maatschappelijk werk en de volwasseneneducatie, gewaarborgd blijft. De inspanningen van het departement zijn er daarom op gericht om die twee poten van de stichting, al dan niet in zelfstandige vorm, in stand te houden en er tegelijkertijd, samen met de Ziekenfondsraad, voor te zorgen dat de doventolkvoorziening als zodanig kan worden gecontinueerd. Maar het is mede afhankelijk van de voorkeuren die individuen aangeven of de voorziening uiteindelijk bij dezelfde stichting zal blijven, of dat er een andere vorm aan zal worden gegeven.

Mevrouw **Meijer** (VVD): Voorzitter! De staatssecretaris bevestigt dat voor haar individuele oplossingen en keuzevrijheid voor doven vooropstaan en dat de voorziening is geregeld door middel van een subsidie via de Ziekenfondsraad. Acht zij het mogelijk om op korte termijn een persoonsgebonden budget voor deze voorzieningen in het leven te roepen?

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Het is niet helemaal een vorm van een persoonsgebonden budget. Het lijkt er wel een beetje op. Individuele verzekerden geven aan van welke voorziening zij gebruik willen maken. Het kan zijn van de stichting Madido, de stichting VisiNet dan wel een zelfstandig werkende doventolk. Het subsidie van de Ziekenfondsraad volgt de voorkeur van de cliënt. Het is niet zo dat de cliënten het geld krijgen en zelf inkopen. Het kan worden aangeduid als een persoonsvolgend budgetstelsel.

Mevrouw **Hermann** (GroenLinks):

Mevrouw de voorzitter! Ik sluit mij graag aan bij de collega's die het belang van de doventolk hebben onderstreept. Wij hebben onlangs de slotdocumenten van de Nationale commissie chronisch zieken gekregen. Degenen die afhankelijk zijn van voorzieningen als deze, moeten niet de indruk krijgen dat de Nationale commissie chronisch zieken er niet meer is en dat er niet meer naar gekeken wordt. Als de stichting Madido failliet gaat, hoe worden de belanghebbenden dan geïnformeerd over de opleiding van doventolken, wie wel en niet gediplomeerde doventolken zijn en hoe het bereikbaar is volgens de systemen voor de werkvoorziening en in het dagelijks leven?

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Ik onderstreep dat het buitengewoon belangrijk is dat de doventolkvoorziening goed functioneert. Mensen zijn ervan afhankelijk in hun totale maatschappelijke functioneren. Wij moeten ervoor zorgen dat de continuïteit per 1 juli wordt gewaarborgd. Ik zal de Ziekenfondsraad aanschrijven om te waarborgen dat voor de individuele doven die voorziening inderdaad gecontinueerd wordt. De Ziekenfondsraad die verantwoordelijk is voor de subsidieregeling – ze wordt overigens uitgevoerd door de individuele zorgkantoren – moet ervoor zorgen dat de individuele mensen geïnformeerd worden over de wijzigingen in de situatie en wat er per 1 juli moet gebeuren.

De heer **Van der Vlies** (SGP): Mevrouw de voorzitter! Het is terecht dat de staatssecretaris de functie doventolk accentueert als belangrijk. Het is ook goed dat zij wil garanderen dat per 1 juli a.s. op gebruikersniveau geen discontinuïteit ontstaat. Zij maakte zich wel wat te gemakkelijk af van het capaciteitsprobleem. 18 uur is een opvraagbaar recht binnen de subsidieregeling. De basisvoorziening gaat wel heel erg ver de andere kant op. Er zit een heleboel tussenin. Er is een wachtlijstproblematiek. Er zouden wel drie tot vijf keer zoveel tolken nodig zijn om iedereen op billijke momenten te voorzien van een doventolk. Ligt hier geen verant-

Van der Vlies

woordelijkheid voor deze staatssecretaris?

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Ik zal in overleg treden met de collega's van OCW als het gaat over de opleidingscapaciteit. Wellicht kan wat meer uitbreiding aan het aanbod worden gegeven. Dat betekent dat wij proberen tekorten die individuele mensen op dit moment ervaren om gebruik te maken van de rechten die zij hebben, op te vangen. Wij zeggen niet, zoals de heer Buijs bepleit, dat het een basisvoorziening is, dat alles moet kunnen en er dat er geen grenzen zitten aan het recht zoals dat is omschreven. Dat gaat mij gezien de financiële implicaties een stap te ver.

De heer **Weekers** (VVD): Voorzitter! Op vragen van collega Meijer heeft de staatssecretaris gezegd dat sprake is van een persoonsvolgend budget. Is de staatssecretaris bereid er een persoonsgebonden budget van te maken? Zo ja, op welke termijn? Zo nee, waarom niet?

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Volgens mij is er sprake van een marginaal verschil tussen de huidige werking van de regeling en de wens van de VVD. In beide gevallen staat namelijk de individuele keuze voorop van de dove persoon: dienstverlening van de ene of de andere organisatie of een zelfstandig werkende doventolk.

De financiering is voorzien via het zorgkantoor naar een van beide stichtingen of een zelfstandig werkende doventolk. Dat is een uitwerking in de systematiek. Toevoeging van het budget aan de individuele cliënt zal mijns inziens niet zoveel meerwaarde hebben. De regeling werkt pas sinds 1 januari jl. en ik wil wel nagaan of het zo goed gaat. Een stap verder is als men het geld krijgt om deze dienst zelf in te kopen. Zoals aangegeven, voegt dit niets toe aan de huidige keuzevrijheid.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Dankers, die vandaag een halve eeuw oud geworden is. Gefeliciteerd!

(Applaus)

Mevrouw **Dankers** (CDA): Voorzitter! Nu brengt u mij een beetje van mijn apropos, maar het is waar wel waar wat u zegt.

De staatssecretaris zei zojuist dat zij contact zou opnemen met haar collega's van Onderwijs over het grote tekort in de opleidingscapaciteit. Wil zij ons rapporteren over het resultaat daarvan en, zo ja, wanneer kunnen wij dat tegemoetzien? Wij hebben er namelijk niet altijd evenveel vertrouwen in dat het goed komt.

Staatssecretaris **Vliegenthart**: Voorzitter! Het antwoord is natuurlijk mede afhankelijk van het contact dat ik met de collega's van Onderwijs heb, maar ik zeg toe dat ik de Kamer zal informeren, ook als het inhoudelijke antwoord niet direct gegeven kan worden. Daarbij zal ik aangeven wanneer de Kamer het definitieve antwoord kan tegemoetzien. Voorts mijn gelukwensen met uw verjaardag.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, donderdag 24 juni na de middagpauze de benoeming te laten geschieden van de Nationale Ombudsman (26518).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Hindriks tot lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan de heer Klein Molekamp.

De heer **Klein Molekamp** (VVD): Voorzitter! Verleden week hebben wij een overleg gevoerd over de milieuhandhaving, waarbij onder andere de problematiek van de afvalstortplaats derde Merwedehaven aan de orde is geweest. Daarover willen wij graag een motie indienen en vandaar dat wij u verzoeken een voortgezet algemeen overleg te agenderen.

De **voorzitter**: Het is geen "voortgezet algemeen overleg" maar het verslag van een algemeen overleg. Dat is een verschil en het betekent nogal iets voor de spreektijden. Ik neem aan dat de heer Klein Molekamp dat wel weet. Ik zal de Kamer hierover op een later tijdstip een voorstel doen.

Het woord is aan de heer Dittrich.

De heer **Dittrich** (D66): Mevrouw de voorzitter! Verleden week is er een algemeen overleg geweest over de rechtsbijstand, in het bijzonder over de positie van de sociale advocatuur. Ik wil graag dat het verslag van dat algemeen overleg op de plenaire agenda wordt geplaatst, zodat ik over dit onderwerp een motie kan indienen.

De heer **Kuijper** (PvdA): Voorzitter! Ik heb er behoefte aan om het verzoek van de heer Dittrich te steunen. Het lijkt mij gewenst dat wij daar binnenkort nader over praten.

De **voorzitter**: Ik zal de Kamer op een later tijdstip een voorstel doen over het moment waarop wij dit onderwerp kunnen behandelen.

Het woord is opnieuw aan de heer Dittrich.

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter! Dit gaat over heel iets anders. Bij de behandeling van het wetsvoorstel inzake opheffing bordeelverbod is door de Tweede Kamer een motie aangenomen, waarin de regering, in het bijzonder de minister van Justitie, is opgeroepen om een nationale rapporteur vrouwenhandel in te stellen. In die motie van januari van dit jaar wordt ook gevraagd om de Kamer daarover op zo kort mogelijke termijn bericht te sturen. Overigens was al in 1997 met de Kamer afgesproken dat die nationale rapporteur er zou komen.

Wij hebben nog steeds niets gehoord. Ik vind het erg belangrijk om in elk geval voor het zomerreces toch nog met de regering van gedachten te wisselen over de vraag waarom die nationale rapporteur vrouwenhandel er nog steeds niet is. Daarom vraag ik u bij deze regeling om een brief van de regering, deze week nog, waarin de regering aangeeft waarom de Kamer niet geïnformeerd is conform de toezegging van de regering, zodat wij daar volgende week in een kort